

munernes side i forhold til tilskud, så forstår jeg ingenting.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det synes jeg er meget, meget svært at konkludere på. Jeg sagde faktisk også i min ordførertale, at det er et område, hvor det kan være ganske besværligt at bevise, hvorvidt det foregår eller ej.

Man kunne lige så godt vende det om og sige, at i det værst tænkelige tilfælde er der 2.230 eksempler på, at man spekulerer i det i kommunerne, og 501 i amterne. Det er jo sådan set det værst tænkelige i den ene ende. Og i den anden ende kan man sige, at der her – i den ideale situation – er 2.230 rigtig gode eksempler i kommunerne på, at det her er en succes, og 501 rigtig gode eksempler i amterne. Jeg mener ikke, at man kan bevise hverken for eller imod.

Jeg mener mere, at hvis man fører det direkte over på det, som hr. Ole Sohn spurgte om i forhold til den socialliberale indstilling til det, så er problemet jo med den her type ordninger egentlig: Hvor går grænsen? Hr. Ole Sohn var faktisk lige ved at komme ind på det selv ved, at han kom til at sige 45 år. Er det 45 år, 43 år, 42 år?

Hvor er det, vi sætter grænsen? Eller hvad med de unge, dengang vi havde en meget høj ungdomsarbejdsløshed? Hvad med at oprette nogle ordninger her? Så løser vi problemet ad den vej i stedet for at søge for nogle holdningsændringer via nogle systemændringer, som vi bl.a. gjorde med ungeindsatsen. Det var jo en måde at gøre det på.

Deri er vores bekymring fra en socialliberal side. Vi vil egentlig gerne have, at tingene i så høj grad som muligt fungerer, og så er der andre måder at gøre det på. F.eks. har vi været en stor tilhænger af, at man i forbindelse med fleksjob gik ind og sagde: Dét er der en oplagt begrundelse for at gøre det. Der gik vi så faktisk også hurtigere frem end f.eks. fagorganisationerne, som på den anden side var meget bekymrede for, om fleksjobordninger og ledighedsydelser i længere tid end de 3 måneder, tror jeg det var til at starte med i forbindelse med fleksjobbene, ville føre til, at virksomhederne spekulerede i ordningerne. Men der var det defineret på en anden måde, nemlig i forhold til folks erhvervssevne, og derfor mener vi, at der var et socialliberalt argument for at gå ind og lave det her.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Anders Samuelsen, at den type overvejelser, De Radikale gør sig om, hvornår og hvordan man skal gå ind og påvirke arbejdsmarkedspolitikken, den er jo ræsonnabel. Sådan bør det være. Og det er også det, der har været kendetegnende undervejs.

Det, der er den særlige pointe ved servicejobbene i forhold til arbejdsmarkedspolitikken generelt, er, at ved servicejobordningen er der faktisk indbygget en mekanisme, som gør, at hvis markedet af sig selv kan tage over, så overflødiggøres ordningen. Det sker der ikke i andre tilfælde.

Problemet er, at vi har denne høje arbejdsløshed blandt ældre, og jeg vil tro, at hvis man går ud og undersøger, hvordan virkeligheden er, så vil de fleste synes, at forskellen på at få et servicejob, hvor man indgår i det normale team på ordinære vilkår i forhold til et jobtilbud, er hundrede mod nul hvad angår menneskeværd og selvværd og respekt i servicejobbets favør, og det tror jeg godt, hr. Anders Samuelsen ved. Derfor er det måske ikke så tosset en ordning endda.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er muligvis, fordi vi bruger ordene forskelligt, men jeg kunne godt tænke mig, at hr. Anders Samuelsen prøvede at forklare, hvad han mener med, at ordningen kan misbruges. Altså den konkrete ordning, vi snakker om her, hvordan har den kunnet misbruges? Altså hvad mener man fra radikal side med at bruge ordet misbruge?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg mener at have hørt, at f.eks. repræsentanter fra SF og Enhedslisten også tidligere har været meget bekymrede for, når vi sender beløb ud til kommunerne, som gerne skulle gå til et bestemt formål, at man så nogle gange har en mistanke om, at de faktisk ender i asfalt i stedet for. Det er vel en form for misbrug, hvis det er rigtigt. Men det er en mistanke, og det er meget, meget vanskeligt at bevise, hvorvidt det er tilfældet.

Det er den form, hvor det også i princippet ville kunne lade sig gøre her, hvis man fører det over. Der er ingen, der ved det præcis – og det er også mit svar til fru Anne-Marie Meldgaard – men vi er primært bekymret for situationen i forhold til den holdningsændring, der er behov